

soudem exekučním. Návrh na odklad exekuce učinila L. L. (nikoli dlužník A. L.) a odůvodnila jej tím, že podala u okresního soudu v B. vylučovací žalobu (»nárokovou žalobu« ve smyslu § 92 zák. čl. LX/1881). V § 93 tohoto zákona v doslovu čl. V. čís. 17 zákona ze dne 19. ledna 1928 čís. 23 sb. z. a n. může exekuční soud na návrh učiněný v žalobě (§ 92) povolit odklad exekuce až do pravoplatného rozhodnutí o žalobě. Návrh L. L. byl ovšem učiněn zvláštním podáním, nikoli v žalobě vylučovací (nárokové). Je-li však exekuční soud podle § 93 uvedeného zákona příslušný rozhodovati o návrhu učiněném v žalobě (§ 92), nelze míti za to, že by byl některý jiný soud příslušným k rozhodování o návrhu na odklad exekuce jen proto, že byl učiněn samostatným podáním. Okresní soud exekuční v P. není vůbec povolán, aby o návrhu na odklad exekuce rozhodovati, ježto byl dožádán jen o výkon povolené již dražby, a to okresním soudem v B. jako příslušným soudem exekučním (čl. XIV. a XVII. odst. 2 zákona čís. 23/28 sb. z. a n.). Podle zásady vyslovené v § 93 zák. čl. LX/1881 v doslovu čl. V. čís. 17 zákona čís. 23/28 sb. z. a n. přísluší rozhodovati o návrhu L. L. na odklad exekuce okresnímu soudu v B. jako soudu exekučnímu, jenž ostatně též exekuci povolil a u něhož byla i »nároková žaloba« podána.

#### Čís. 14242.

**Zákon ze dne 24. února 1934 čís. 33 Sb. z. a n. o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti zemědělcům.**

**Vnucený správce dlužníkůvých pachtovních práv není oprávněn k rekursu proti usnesení o odkladu dražby podle tohoto zákona.**

(Rozh. ze dne 15. března 1935, R I 79/35.)

**P r v ý s o u d** povolil povinným — nájemcům velkostatku v N. — podle § 1 zákona ze dne 24. února 1934 čís. 33 sb. z. a n. odklad exekuce. **R e k u r s n í s o u d** změnil k rekursu vymáhajícího věřitele usnesení prvního soudu a návrh na odklad exekuce zamítl.

**N e j v ý š š í s o u d** odmítl odvolací rekurs vnuceného správce pachtovních práv povinných do tohoto usnesení.

#### D ů v o d y :

Zákon čís. 33/34 sb. z. a n. nepřiznává vnucenému správci oprávnění k rekursu proti usnesení o odkladu dražby a z jeho postavení jakožto vnuceného správce pachtovních práv dlužníků oprávnění to neplyne.

#### Čís. 14243.

**Domněnka čl. 90 § 3 žel. přepr. řádu byla vyvrácena zjištěním, že dobytčata byla poraněna prudkým nárazem při posunování vlaků. Na**

**žalované dráze bylo, aby prokázala nedostatek příčinné souvislosti mezi uhynutím dobytčat a prudkým nárazem při posunu.**

(Rozh. ze dne 15. března 1935, Rv I 569/33.)

Žalobce naložil sám ve stanici V. B. (Podkarpatská Rus) vagon živých krav. Zásilka byla adresována do stanice určení N. S. v Čechách a byl zásilce té podle předpisu po dobu dopravy dán průvodce. Žalobce domáhá se na žalovaném československém státu náhrady škody způsobené mu prý tím, že prudkým nárazem ve stanici B. při neopatrném posunování byly krávy mrštěny na stěnu vagonu, dvě z nich se poranily a musily býti poraženy. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl zjistiv mimo jiné, že kravám nebylo ve vagoně řádně podestláno, že dobytek dojel do N. S. bez průvodčího a že náraz v B. při posunování byl mírný, obvyklý při posunování. **O d v o l a c í s o u d** k odvolání žalobce změnil rozsudek prvního soudu a uznal žalobní nárok důvodem po právu.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolání.

#### D ů v o d y:

Podle čl. 90 § 2 žel. přepr. ř. železnice neručí za škodu vzniklou lit. f) ze zvláštního nebezpečí spojeného s přepravou pro živá zvířata a lit. g) z nebezpečí, které má býti odvráceno doprovodem zásilky, a podle § 3 čl. 90 žel. př. ř. mohla-li podle okolností škoda vzniknouti z příčin pod lit. f) a g) uvedených, platí domněnka, že z nich vznikla, nedokáže-li oprávněný opak. Na žalobci tedy bylo, aby tuto zákonnou domněnku vyvrátil. Tento důkaz se mu podařil, neboť bylo zjištěno, že obě krávy byly zraněny prudkým nárazem při posunování vlaků ve stanici B. Tím jest s dostatek vyvráceno, že škoda, o jejíž náhradu jde, nemohla vzniknouti ze zvláštního nebezpečí spojeného s dopravou pro živá zvířata, a že naopak tato škoda povstala z hrubé nedbalosti železnice, ježto její zaměstnanci nedbali předpisů čl. 84 § 7 žel. př. ř. a neprovedli posun vozů se zvířaty se zvláštní opatrností, a že železnice se nevyhnula při posunu zapovězeným prudkým nárazům. Dovozuje-li žalovaná dráha s hlediska dovolacího důvodu č. 4, že k vyvrácení právní domněnky čl. 90 § 2 lit. f) žel. př. ř. byla žalující strana povinna nepochybně dokázati zavinění železnice a příčinnou souvislost mezi zaviněním železnice a způsobenou škodou, jest s ní souhlasiti jen potud, že bylo věcí žalobce vyvrátiti shora uvedenou zákonnou domněnku, a tedy dokázati zavinění dráhy, což se také stalo, na žalované však bylo prokázati, že mezi uhynutím krav a prudkým nárazem při posunu, a tedy jejím zaviněním, není příčinné souvislosti.

**Čís. 14244.**

**Na základě smluvního závazku zapraviti poplatky z převodu, nelze se domáhati i náhrady toho, co bylo složeno na poplatky v upouštěcím**